

Елън Уайт

*ИСТОРИЯ
НА НАДЕЖДАТА*

София, 2016

Глава 1

БУНТЪТ

Тази глава се основава на *Исая 14:12-14*;
Йезекиил 28:12-17; *Откровение 12:7-9*.

В небето, преди да се разбунтува, Луцифер е висш и почитан ангел, втори по статут след Божия Син. Лицето му, също като това на другите ангели, е невинно и сияе от радост. Челото му е високо и широко, признак за велик интелект. Тялото му е съвършено, а поведението му – благородно и величествено. Специфична светлина се излъчва от лицето му и сияе около него по-ярко и по-красиво, отколкото при другите ангели; но Христос, Божият Син, е над цялото ангелско множество. Той е едно с Отец още преди създаването на ангелите. Луцифер завижда на Христос и постепенно си присвоява властта, принадлежаща единствено на Сина.

Ангелите приемат Христос като владетел на небето; Неговата власт и авторитет са идентични с тези на самия Бог. Луцифер счита себе си за любимец в небето сред ангелите. Бог му дава висок пост, но това не предизвиква в душата му благодарност и прослава към неговия Създател. Той желае да се издигне до висотата на самия Бог. Гордее се с превъзвишеното си положение. Знае, че е почитан от ангелите. Избран е за специална мисия. Близко е до великия Създател и безкрайните лъчи на славна светлина, обкръжаващи вечния Бог, сияят специално върху него. Мисли колко бързо и с готовност ангелите се подчиняват на заповедите му. Та нима одеждите му не са светли и прекрасни? Защо Христос да е на такава почит, а не самият той?

Напуска непосредственото присъствие на Отец, недоволен и изпълнен със завист спрямо Исус Христос. Като прикрива истинските си намерения, събира ангелите покрай себе си. Запознава ги с най-важното – собствената си личност. Счита се за онеправдан, обяснява как Бог го е пренебрегнал и е насочил предпочитанията Си към Исус. Казва на ангелите, че от този момент цялата сладка свобода, на която

са се наслаждавали, приключва. Защото нима над тях не е определен Владетел, на Когото трябва вечно робски да се покланят?

Заявява им, че ги е свикал заедно, за да ги увери, че вече няма да приема незачитането на неговите и на техните права; че никога повече няма да се покланя на Христос. Вместо това ще поеме върху себе си почитта, с която Бог би трябвало да го удостои, и ще бъде главнокомандващ на всички, които биха приели да го следват и да слушат гласа му.

Сред ангелите настъпва остро несъгласие. Луцифер и неговите симпатизанти се опитват да извършат преврат в Божието царство. Те се бунтуват против авторитета на Сина.

Верни и лоялни ангели се опитват отново да спечелят този могъщ ангел към волята на неговия Създател. Ясно показват, че Христос е Божият Син, съществуващ с Бога още преди сътворението на ангелите. Той винаги е стоял от дясната страна на Отец. Нежната Му любяща власт никога до този момент не е подлагана под съмнение и Той не издава други заповеди освен такива, чисто осъществяване представлява истинска радост за небесните сили. Те заявяват, че специалната почит към Христос не намалява почитта, която Луцифер вече получава. Ангелите страдат. Изпълнени с тревога, те се опитват да го убедят да отхвърли злите си кроежи и да се покори на техния Създател. Посочват му, че до момента в небето цари хармония и мир. Какво би било основанието за подобен роптаещ, бунтовен глас?

Луцифер отказва да слуша. След това се отдръпва от верните и истинни ангели, като ги обявява за роби. Тези верни на Бога същества стоят в изумление, наблюдаващи как Луцифер успява в усилията си да породи бунт. Той им обещава ново и по-добро управление от досегашното и твърди, че ще осигури пълна свобода. Огромен брой ангели започва да го приема като свой лидер и главнокомандващ. Когато вижда, че усилията му се увенчават с успех, той се ласкае, че скоро всички ще застанат на негова страна и ще бъде равен на самия Бог. След това всички ще слушат *неговия* авторитетен глас, повелител на цялото небесно множество.

Верните ангели отново го предупреждават. Уверяват го какви ще бъдат последиците, ако упорства. Онзи, Който е създал ангелите, би могъл да отнеме властта им със Своята сила и по категоричен начин да накаже дързостта им и пагубния им бунт. Как биха могли да решат, че ангелите са в състояние да се възпротивят на Божия закон, свят

като самия Бог! Те предупреждават бунтовниците да не се вслушват в лъжливите доводи на Луцифер и съветват него и всички, на които е повлиял, да отидат при Бога и да изповядат, че са съгрешили още с допускането на мисълта да оспорят Неговия авторитет.

Мнозина от симпатизантите на Луцифер искат да последват съвета на верните ангели и да се покаят за измяната си, отново да бъдат приети в милостта на Отец и на Неговия Син. След това могъщият бунтовник обявява, че добре познава Божия закон и ако се съгласи да му отдаде робско подчинение, личната му чест ще бъде отнета. Никога няма да получи отново висшия си статут. Казва им, че и той, и самите ангели вече са стигнали твърде далеч и връщане назад няма. Той ще рискува да понесе последиците, защото никога няма да се поклони в сервилно подчинение пред Божия Син. Твърди, че Бог не би могъл да прости и сега те трябва да отстояват своята свобода и да завземат със сила и власт онова, което не им е дадено доброволно. По този начин Луцифер, „носителят на светлина”, участник в Божията слава, стоящ точно до Неговия трон, чрез престъпването на закона става Сатана – „противникът“.

Верните ангели бързо се стичат при Божия Син и Му казват какво се случва сред ангелите. Намират Отец да се съветва със Своя Син, за да определят – в най-добър интерес на останалите верни ангели – как завинаги да отнемат присвоената от Сатана власт. Великият Бог би могъл незабавно да прокуди от небето този възвишен измамник, но това не е Неговата воля. Той иска да даде на бунтовниците равен шанс, за да изпитат своята сила и могъщество против Неговия собствен Син и верните Му ангели. В тази битка всеки ангел ще избере на чия страна да застане и ще го изяви пред всички. Не би било безопасно да се позволи на присъединилите се към Сатана в неговия бунт да продължат да живеят в небето. Те са научили урока на истинския бунт срещу Божия непроменим закон и това е нелечимо. Ако Бог упражни силата Си, за да накаже главния бунтовник, недоволните ангели не биха могли да свалят своите маски. Затова Бог предприема друг план, чрез който ясно да разкрие справедливостта и провидението Си пред всички небесни същества.

Война в небето

Най-голямото престъпление е да се разбунтуваш срещу управлението на Бога. Като че ли цялото небе изпада в смут. Ангелите

са разделени на групи, начело на всяко подразделение стои главнокомандващ ангел. Сатана воюва против закона на Бога, защото има амбициите да възвиши себе си и не е съгласен да се подчинява на властта на Божия Син, Главнокомандващият в небето.

Всички небесни ангели са свикани да се явят пред Отец. Сатана безочливо потвърждава неудовлетворението си, че Христос е почетен преди него. Застава гордо и заявява, че трябва да бъде равен на Бога. Добрите ангели скърбят, когато чуват думите на Сатана и неговите високомерни хвалби. Бог е категоричен – бунтовниците вече не бива да остават в небето. Имали са възвишено и блажено съществуване в условия на покорство спрямо закона, даден от Него за управлението на висшите интелигентни същества. Но няма никаква сигурност за тези, дръзнали да престъпят този закон.

Сатана се одързостява в своя бунт, изразявайки презрението си към закона на Създателя. Твърди, че ангелите не се нуждаят от закон, а трябва да бъдат оставени свободни да следват собствената си воля, която винаги ще ги ръководи правилно. Законът, казва той, представлява ограничение на тяхната свобода, а премахването на закона е една от основните цели на предприетата опозиция.

Ищатието на ангелите се състои в свършената им покорност пред закона. Всеки има специално определена длъжност и до бунта на Сатана в небето цари свършен ред и хармония в действие.

След това там избухва война. Божият Син, Князът на небето, и Неговите верни ангели започват битка с основния бунтовник и присъединилите се към него. Божият Син и верните, истинни ангели надделяват, а Сатана и привържениците му са прогонени от небето. Всички останали ангели признават и прославят Бога на справедливостта. В небето не остава никаква следа от бунта. Отново всичко се изпълва с мир и хармония, както е било преди. Небесните ангели скърбят за участието на тези, които са били техни приятели в радост и блаженство. Цялото небе плаче за тяхната загуба.

Отец се съветва със Своя Син за незабавното привеждане в действие на Техния общ план да създадат човешки същества, които да населят земята. Бог ще изпита тяхната вярогност, преди да бъдат във вечна безопасност. Те ще имат Неговото благоволение. Ще разговарят с ангелите и ангелите – с тях. Но Бог не счита, че трябва да ги постави отвъд властта на непокорството.